

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning.

Miljøbeskyttelsesloven blev vedtaget i 1973 og trådte i kraft den 1. oktober 1974. Loven blev første gang optaget til revision i folketingsåret 1977-78, hvor man undlod at foretage en større revision af loven, idet det var hovedindtrykket af de forhandlinger, man havde ført med organisationer, myndigheder m.v., at loven stort set havde virket tilfredsstillende, og idet man savnede et tilstrækkeligt erfaringsmateriale for en lovrevision.

I stedet gennemførtes enkelte ændringer. Dette gjaldt navnlig bestemmelserne i §§ 27 og 28 om betalingsregler vedrørende spildevandsanlæg, bestemmelserne i § 72 om iværksættelse af bygge- og anlægsarbejder og lovens tavshedspligtbestemmelse i § 85, jfr. lov nr. 107 af 29. marts 1978.

Som følge af ændringer i anden lovgivning er miljøbeskyttelsesloven i øvrigt blevet ændret ved lov nr. 288 af 26. juni 1975 om ændring af forskellige lovbestemmelser i anledning af lov om kommuneplanlægning og byggelov (§§ 61-62 om planlægning), lov nr. 220 af 24. maj 1978 om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af ændringer i naturfredningsloven (§ 74 om fredningsplanudvalg), lov nr. 304 af 8. juni 1978 om vandforsyning (§§ 12-15 om beskyttelse af overfladevand) og lov nr. 212 af 23. maj 1979 om kemiske stoffer og produkter (§ 7 ophæves).

Ved lov nr. 107 af 29. marts 1978 blev det bestemt, at loven skulle optages til ny revision i folketingsåret 1980-81.

Revisionen blev imidlertid, ved lov nr. 108 af 11. marts 1981, udsat til folketingsåret 1981-82.

Miljøministeriet har med lovekendtgørelse nr. 345 af 25. juni 1981 bekendtgjort miljøbeskyttelsesloven med ovenstående ændringer.

2. Miljøreformens virkninger og perspektiver for fremtiden.

Miljøstyrelsen udsendte i 1979 en foreløbig redegørelse om miljøreformens virkninger. Styrelsen indhentede bemærkninger hertil fra organisationer

m. v. Den endelige redegørelse fra miljøstyrelsen – »Miljøbeskyttelse: indsats, resultater, perspektiver« – blev omdelt i folketinget i april 1981. I tilknytning hertil uarbejdede miljøministeren en redegørelse om miljøbeskyttelse, som den 8. maj 1981 blev tilsendt folketingets miljø- og planlægningsudvalg. Redegørelserne blev drøftet i dette udvalg på et heldagsmøde den 12. maj 1981.

Der har på denne måde været lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvordan miljøbeskyttelseslovens rammer i praksis er blevet udfyldt, og med dens virkninger på miljøet og på samfundet. Redegørelserne har desuden kunnet danne grundlag for en debat om målsætningerne for den fremtidige miljøbeskyttelse og om, hvilken indsats der skal gøres inden for de rammer, som loven fastsætter.

Miljøministeriet har draget følgende konklusioner:

Om miljøkvaliteten:

Rensningen af spildevandet for organisk stof har virket positivt ind på forureningsforholdene i *de ferske vandområder*. Men denne forbedring må følges op med andre foranstaltninger. I regionplantillæg vil vandområdernes anvendelse blive taget op til vurdering i midten af dette årti. Forslag til ændringer i miljøbeskyttelseslovens planlægningsbestemmelser skal styrke denne vurdering. I forbindelse med vandløbslovens revision foreslås ændringer, der skal sikre muligheder for en vandløbsvedligeholdelse, der i højere grad afpasses efter miljømæssige forhold. Desuden foreslås bestemmelser, der muliggør en genskabelse af variationen i en række vandløb.

Badevandskvaliteten er generelt blevet forbedret. For *havets* vedkommende samler interessen sig særlig om olieforureningen. Antallet af rapporter om olieskadede fugle er steget kraftigt siden midten af tresserne. Beredskabet til bekæmpelse af olieforurening ved uheld er styrket betydeligt. Der forberedes foranstaltninger til yderligere sikring af store skibes sejlads gennem danske farvande. Miljøministeriet arbejder for, at dumpning af industriaffald i havområder fra dansk side helt ophører,